

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2016 r.,

sprawy **D. G.**

skazanego z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt VII Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 24 sierpnia 2015 r., sygn. akt IX K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy D. G. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza treści zarzutów oraz części motywacyjnej tej kasacji wskazuje, że jej Autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Okręgowy w K. kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w S. Zarzuty kasacyjne sprowadzają się do wykazania, że Sąd Odwoławczy nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji z dnia 13 października 2015 r. Zapewne tak sformułowane zarzuty są wynikiem niezbyt dokładnej lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Wbrew bowiem twierdzeniom z kasacji, Sąd Okręgowy w K. rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji, w tym też i ponawiany

w kasacji zarzut rażącego naruszenia art. 7 k.p.k. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wyczerpująco wskazał czym kierował się wydając wyrok. Umotywował przyczyny nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji. Przekonuje o tym kompleksowa, a nie wybiórcza, jak to czyni Autor kasacji, analiza uzasadnienia wyroku tego Sądu. Sąd Okręgowy w K. uczynił to zgodnie z wymogami określonymi w art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy w pełni akceptując, zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K., ocenę poszczególnych, podnoszonych w skardze zarzutów, nie widzi potrzeby jej przytaczania w uzasadnieniu niniejszego postanowienia.

Sąd Okręgowy w K. po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej zaaprobował dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodów, w tym zeznań świadków i pokrzywdzonego, odwołując się do argumentacji Sądu Rejonowego w S. Treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K. dowodzi, że ten Sąd nie dokonał żadnej zmiany w zakresie ustaleń faktycznych, a jedynie przeprowadził ocenę poczynionych ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do stawiania temu Sądowi zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., skoro nie prowadził on postępowania dowodowego. Nie ciążył też na nim obowiązek uzasadnienia orzeczenia w sposób analogiczny do uzasadnienia wyroku Sądu I instancji.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.